

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق

۱۷ نومبر ۲۰۲۲

محمد محق

شریعت طالبانی ابزار چانه‌زنی سیاسی

طالبان نمونه‌ای تمام‌عیار از اسلام سیاسی و بازی آن با شریعت است و می‌داند که چگونه با اقدام‌های تاکتیکی، تطبیق شریعت را ابزاری برای چانه‌زنی سیاسی بگرداند. در تازه‌ترین مورد، سخنگوی این گروه گفته است که امیر المؤمنین شان به قاضیان این گروه فرمان داده است تا حدود شرعی مانند قصاص، بریدن دست و سنگسار را به اجراء بگذارند. کسانی که با تاریخچه این گروه آشنائی دارند می‌دانند که معنای این اقدام‌ها چیست و چگونه آنان ترساندن مردم از تطبیق شریعت را وسیله باجگیری کرده‌اند، هم باجگیری از مردم افغانستان و هم باجگیری از جامعه جهانی.

این گروه در دوره نخست حاکمیت خویش، بسیار تلاش کرد که توجه امریکا و به تبع آن جامعه جهانی را به خود جلب کند تا به عنوان حکومت مشروع افغانستان به رسمیت شناخته شود، یا دست کم مورد مذاکره قرار بگیرد. برای این کار، ابتداء با دلالتان مرتبط با کمپنی‌های نفتی وارد ارتباط شد، و سپس لابی‌گرانی را در داخل امریکا برای این کار پیدا کرد، اما بدنامی همکاری با گروهی متحجر و افراطی سنگین‌تر از آن بود که کسی به آسانی به آن تن بدهد. زلمی خلیل‌زاد در کتاب فرستاده گوشه‌ای از آن را روایت کرده است، به شمول رای‌زنی آقای کرزی در آن مورد. با بی‌نتیجه ماندن آن تلاش‌ها، طالبان راه‌های دیگری را در پیش گرفت، نخست افزایش فشارها بر مردم داخل افغانستان به بهانه نماز نخواندن، گوش دادن به موسیقی، کوتاهی ریش، و سپس اقداماتی حساسیت برانگیزتر برای جهان امروز مانند سنگسار، بریدن دست و قصاص.

این‌ها که بی‌نتیجه ماند ویرانی مجسمه‌های بودا در بامیان را روی دست گرفت به این امید که هیأت‌های بلندپایه‌ای از دنیا به طرف قندهار و ملاقات با امیر المؤمنین شان سرازیر شوند، اما نتیجه آن تنها اعزام چند ملای بی‌پول و بی‌صلاحیت عرب از سوی یونسکو بود که طالبان را سرخورده‌تر کرد. آنان هم به ریش آن ملاها خندیدند و مجسمه‌ها

را منفجر کردند. تنها موردی که طالبان امیدوار بود از طریق آن توجه جدی دنیا را به خود معطوف گرداند فعالیت‌های القاعده و پایگاه‌هایش در افغانستان بود و اسامه را به همین امید پناه داد.

امریکا هرچند برای دستگیری اسامه با این گروه وارد مذاکره شد، اما وعده به رسمیت شناختن را نداد و تنها اعطای مبلغی پول را در بدل آن متقبل گردید و این چیزی بود که چندین بار به جبهه شمال هم وعده داده بود و پذیرفته نشده بود. تنها عملی که باعث شد جهان این گروه را جدی بگیرد حادثه یازدهم سپتمبر از سوی القاعده بود، اما این بار بدرقم جدی گرفت و در طی کمتر از سه ماه فرش آن را از تمام کشور جمع کرد.

این گروه اکنون مجدداً آن بازی را شروع کرده و ترساندن از تطبیق شریعت را بهانه‌ای برای باج‌گیری دوباره کرده است. در این روزها که زمزمه تشکیل حکومتی جدید شنیده می‌شود، این گروه امر به معروف خود را دستور می‌دهد که حمام‌های زنانه را ببندد، استخبارات خود را وظیفه می‌دهد که زنان فعال مدنی را دستگیر، شکنجه و سر به نیست کند و قاضیان خود را وظیفه می‌دهد که سنگسار، بریدن دست و قصاص را عملی کند. همه این‌ها به این هدف است که سقف توقعات طرف مقابل را در مذاکرات پائین بیاورد، و آن را به حد اقل‌ها راضی بگرداند.

هدف دیگری را نیز هم‌زمان در نظر دارد، و آن ارسال پیامی به سربازان ساده‌لوح این گروه است که اگر چه از امریکا پول می‌گیریم، اما تطبیق شریعت را فراموش نکرده‌ایم!